

2015. – 896 с.

3. Чернега А.П. До поняття договору у сфері господарських відносин / А.П. Чернега // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 2. – 320 с.

УДК 347.463 (477) (043.2)

Третяк В. Ю., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Армаш Н.О., д.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОСТАВКИ ТОВАРУ В УКРАЇНСЬКОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ

Поняття договору поставки товару закріплено в Цивільному кодексі України та Господарському кодексі України.

Відповідно до ст. 265 Господарського кодексу України за договором поставки одна сторона – постачальник зобов'язується передати (поставити) другій стороні – покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму [1].

Частиною 2 статті 712 Цивільного кодексу України передбачено, що до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін [2].

Розглянемо детальніше, особливості правового регулювання поставки товару.

Укладаючи договір між собою сторони завчасно обирають, яких правил та якого порядку вони будуть дотримуватись при проведенні поставки товару.

На сьогоднішній день, використовується 3 (три) нормативно-правових акта які регулюють вищевказані транспортні відносини, зокрема:

— Інкотермс

— Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за кількістю П-6 від 15.06.1965 року (далі Інструкція П-6)

— Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за якістю П-7 від 25.04.1966 року (далі Інструкція П-7)

Інкотермс (Incoterms) - це міжнародні правила, визнані урядовими органами, юридичними компаніями та комерсантами по всьому світу як тлумачення найбільш застосованих в міжнародній торгівлі термінів. Сфера дії Інкотермс (Incoterms) поширюється на права і обов'язки сторін за

договором купівлі-продажу в частині поставки товарів (умови поставки товарів). Інкотермс (англ. Incoterms, International commerce terms) є товарним знаком Міжнародної торгової палати (International Chamber of Commerce, ICC). Правила ICC для використання торгових термінів в національній та міжнародній торгівлі. В даний час діють правила тлумачення торгових термінів Інкотермс в редакції 2010 року, які є актуальними і на 2018 рік [3].

Слід підкреслити, що сфера дії Інкотермс обмежена питаннями, пов'язаними з правами та обов'язками сторін договору купівлі-продажу відносно поставки товарів (під словом «товари» тут розуміються «матеріальні речі», а «нематеріальні товари», такі як комп'ютерне програмне забезпечення).

Найбільш часто в практиці зустрічаються два варіанти неправильного розуміння Інкотермс. Першим це часте помилкове сприйняття того, що Інкотермс має більше відношення до договору перевезення, аніж договору купівлі-продажу. Другим є іноді неправильне уявлення про те, що їм приписують охоплення всіх зобов'язань, які сторони хотіли б включити в договір.

Як завжди наголошувала Міжнародна Торгівельна Палата, Інкотермс поширюються тільки на відносини між продавцями і покупцями в рамках договорів купівлі-продажу, більш того, тільки в певних аспектах.

Наступними нормативними документами, що регулюють особливості поставки є Інструкція П-6 [4] та Інструкція П-7 [5], які зазвичай разом зазначаються на заміну Інкотермс. Дані нормативні акти затверджені постановами Держарбітражу про Раді Міністрів ССР застосовуються в незалежній Україні, оскільки детально регламентують порядок і строки приймання матеріальних ресурсів, що позбавляє постачальників та покупців від необхідності кожного разу прописувати ці процедури при укладанні договору.

Проте, з огляду на судову практику, оскільки дані акти є застарілими на сьогоднішній день, незначні недоліки при дотриманні порядку відправлення, транспортування чи приймання товару можуть грати вирішальну роль в вирішенні тої чи іншої справи в судовому порядку.

Отже, проаналізувавши, вищенаведені нормативно-правові акти, зазначимо, що в Україні відсутній внутрішньодержавний закон, який би регулював особливості поставку товару. Правила Інкотермс, не дивячись на постійне використання в договорах, повністю не охоплює весь процес поставки, а Інструкція П-6 та Інструкція П-7 є застарілими і потребують або ж оновлення, або ж нового закону, який регулюватиме вищевказані транспортні відносини.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної

Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.

2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.

3. Інкотермс Офіційні правила тлумачення торговельних термінів Міжнародної торгової палати від 01.01.2000 р. // Урядовий кур'єр – 2002. – № 68. – Ст. 356.

4. Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення та товарів народного споживання за якістю // Постанова Ради Міністрів РСР від 25.04.1966 р. № П-7 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/va007400-66>

5. Інструкція про порядок приймання продукції виробничо-технічного призначення і товарів народного споживання за кількістю: Постанова Ради Міністрів РСР від 14.06.1965 р. № П-6 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/va006400-65>

УДК 339.172:347.731.1 (447)(043.2)

Хамзін Т.Р., аспірант,
Класичний приватний університет, м. Запоріжжя, Україна
Науковий керівник: Армаш Н.О., д.ю.н., доцент

ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ БІРЖОВОЇ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ

Функціонування сучасного ринку знаходиться в залежності від ринкового середовища, важливим елементом якого є ринкова інфраструктура, що являє собою сукупність суб'єктів господарювання, які забезпечують рух товарів, послуг, грошей, цінних паперів та робочої сили. Одним із таких особливих суб'єктів господарювання виступає біржа як постійно діючий організований оптовий ринок, на якому здійснюється торгівля біржовими товарами.

Біржа як економічна категорія відображає сукупність економічних відносин постійно функціонуючого ринку, на якому концентрується інформація про той чи інший товар (попит і пропозиція, якісні характеристики тощо), відбувається його купівля-продаж за зразками, формуються ціни, а також здійснюється торгівля цінними паперами та іноземною валютою. Актуальність обраної теми обумовлена сучасним станом розвитку економіки України. З переходом до ринкової економіки виникла необхідність у формуванні повноцінних гуртових ринків продовольства, сировини для підприємств, цінних паперів і конвертованого грошового капіталу [4, с. 116].

Із прийняттям Господарського кодексу України нормативно визначається і поняття товарної біржі як особливого суб'єкта господарювання, який надає послуги в укладенні біржових угод, виявленні попиту і пропозицій на товари, товарні ціни, вивчає,